

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105098,Zygmunt-Czarnecki-ur-28-marca-1900-w-majatku-Golabio-w-ka-pow-Kutno-zm-24-grudnia-.html>
29.04.2024, 01:35

Zygmunt Czarnecki (ur. 28 marca 1900 w majątku Gołabiówka, pow. Kutno, zm. 24 grudnia 1989 w Londynie) - generał brygady.

Dnia 24 IX 1920 r. podczas ataku na wieś Półkoty (akcja na Sejny) ppor. Czarnecki Zygmunt, jako dowódca plutonu otrzymał rozkaz zdobycia tejże wsi, zajęcie której decydowało o sukcesach naszej dalszej akcji. Nieprzyjaciel okopany pod wsią zasypywał go ogniem dwóch karabinów maszynowych. Ppor. Czarnecki podprowadził pluton na odległość szturmową i rzucił się z plutonem na okopy. Nieprzyjaciel zaskoczony i przerażony brawurowym atakiem opuścił swoje stanowiska i w popłochu wycofał się do wsi, gdzie zawiązała się krótka, ale zacięta walka wręcz. Dzięki niesłychanej odwadze i brawurze ppor. Czarneckiego wieś zdobyto. Wzięto do niewoli około 100 jeńców i dwa karabiny maszynowe. Podczas walki we wsi ppor. Czarnecki został ranny w rękę, jednak do końca wytrwał na stanowisku. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 15 listopada 1922)

Początkowo kształcił się w Warszawie, od 1915 w Kijowie gdzie w 1917 zdał maturę. Od października 1917 do października 1918 w Polskiej Organizacji Wojskowej w Kijowie, skąd jako kurier wyjechał do Warszawy. W listopadzie tr. wstąpił do Szkoły Podchorążych Piechoty, po której ukończeniu od lipca 1919 do października 1926 w 1 Pułku Piechoty Legionów. W latach 1926-1928 w Wyższej Szkole Wojennej, 1928-1930 I oficer sztabu 6 Dywizji Piechoty, 1930-1933 kierownik referatu w Departamencie Piechoty MSWojsk. Od października 1933 dowódca kompanii 1 Pułku Piechoty Legionów, wykładowca taktyki piechoty w WSWoj., dowódca II batalionu 5 Pułku Piechoty Legionów. Od 1 do 5 września 1939 oficer operacyjny sztabu Armii „Prusy”, od 6 do 27 września szef

Zygmunt Czarnecki

sztabu Grupy Operacyjnej gen. Jana Kruszeńskiego. W latach 1939–1941 więzień sowiecki, następnie w Armii Polskiej w ZSRR i Armii Polskiej na Wschodzie. Od listopada 1943 do października 1944 w dowództwie 2 Korpusu Polskiego, po czym do 1946 zastępca dowódcy 6 Lwowskiej Brygady Piechoty. Po demobilizacji w Londynie. Założyciel i komendant Brygadowego Koła Młodych „Pogoń” (od 1949 do 1967). Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.

Awanse: podporucznik (1919), porucznik (1922), kapitan (1928), major (1935), podpułkownik (1943), pułkownik (?), generał brygady (1966).

Bibliografia

CAW, Kol. Gen., Zygmunt Czarnecki, I.480.91; T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 84; P. Stawecki, *Oficerowie dyplomowani wojska Drugiej Rzeczypospolitej*, Wrocław 1997, s. 144.